SECCIÓ NETPAC | SECCIÓN NETPAC | NETPAC SECTION

Bangla Desh | Bangladés | *Bangladesh*
No Bed of Roses
Dir: Mostofa Sarwar Farooki | 2017 | 86' | Drama

El cèlebre director de cinema Javed Hasan travessa la crisi de la mitjana edat qüestionant si el matrimoni i la seva carrera li han exigit massa. Una cita amb Nitu, una amiga de la infància de la seva filla, fa la resta. El protagonista es deixa seduir per aquesta i el que passa a continuació es converteix en un escàndol nacional. La família de Javed no pot evitar la desgràcia. Finalment ell es divorcia de la seva dona Maya i acaba separat de la seva filla Saberi i el seu fill Ahir. Javed i Nitu es casen, però la nova unió no és un llit de roses ja que han de enfrontar-se als prejudicis de la societat de Bangla Desh. Temps enrere Saberi i Nitu van ser íntimes amigues però, a causa de la humiliació pública, la seva relació es va debilitant. A més, Saberi s'adona que Nitu ha competit amb ella des de la seva infància. Ara, ha d'acostar-se a la seva mare i animar-la a descobrir el positiu de la solteria. Enmig de la desesperació, es donen suport mútuament.

Jay Weissberg de Variety escriu: "Mostofa Sarwar Farooki és una peça clau en el nou moviment del cinema Bangla Desh". Gràcies a la crítica de l'aclamada pel·lícula "Television" (2012), la revista The Hollywood Reporter va escriure "Mostofa Sarwar Farooki podria ser el pròxim cineasta més rellevant en el sud-est asiàtic". "Television" va ser la pel·lícula de cloenda a Busan i va guanyar el Gran Premi del Jurat en els Premis Asia Pacific Screen Awards. El quart llargmetratge de Farooki va ser convidat en nombrosos festivals internacionals i va representar a Bangla Desh als Oscars . Farooki, pioner del moviment progressista de cineastes conegut com Chabial, va marcar noves tendències en la indústria cinematogràfica del seu país a finals dels 90. El seu equip de treball ha abordat temes que van des dels problemes de la classe mitjana fins als límits del pensament dels conservadors

musulmans sobre la culpa i la redempció. Actualment Farooki està treballant en la seva pròxima pel·lícula.

El célebre director de cine Javed Hasan atraviesa la crisis de la mediana edad cuestionándose si el matrimonio y su carrera le han exigido demasiado. Una cita con Nitu, una amiga de la infancia de su hija, hace el resto. El protagonista se deja seducir por esta y lo que sucede a continuación se convierte en un escándalo nacional. La familia de Javed no puede evitar la desgracia. Finalmente él se divorcia de su esposa Maya y acaba separado de su hija Saberi y su hijo Ahir. Javed y Nitu se casan, pero la nueva unión no es un lecho de rosas ya que deben enfrentarse a los prejuicios de la sociedad de Bangladesh. Tiempo atrás Saberi y Nitu fueron íntimas amigas pero, a causa de la humillación pública, su relación se va debilitando. Además, Saberi se da cuenta de que Nitu ha competido con ella desde su infancia. Ahora, debe acercarse a su madre y animarla a descubrir lo positivo de la soltería. En medio de la desesperación, se dan apoyo mutuamente.

Jay Weissberg de Variety escribe: "**Mostofa Sarwar Farooki** es una pieza clave en el nuevo movimiento del cine Bangladesh". Gracias a la crítica de la aclamada película "Television" (2012), la revista The Hollywood Reporter escribió "Mostofa Sarwar Farooki podría ser el próximo cineasta más relevante en el sudeste asiático". "Television" fue la película de clausura en Busan y ganó el Gran Premio del Jurado en los Premios Asia Pacific Screen Awards. El cuarto largometraje de Farooki fue invitado en numerosos festivales internacionales y representó a Bangladés en los Oscar. Farooki, pionero del movimiento progresista de cineastas conocido como Chabial, marcó nuevas tendencias en la industria cinematográfica de su país a finales de los 90. Su equipo de trabajo ha abordado temas que van desde los problemas de la clase media hasta los límites del pensamiento de los conservadores musulmanes sobre la culpa y la redención. Actualmente Farooki está trabajando en su próxima película.

Successful movie director Javed Hasan finds himself in a midlife crisis, questioning whether marriage and career have demanded too much from him. A tryst with Nitu,his daughter's childhood friend, turns into a national scandal. Javed's loving family is torn apart. He eventually divorces wife Maya and is estranged from daughter Saberi and son Ahir. Javed and Nitu marry, but it's no bed of roses for the couple as they receive the wrath of judgmental Bangladeshi society. Once close friends, Saberi and Nitu become vulnerable to public shame. Saberi realizes that Nitu has competed against her since childhood. Saberi must now regroup herself and push her mother to explore the grace of independence. In desperation, together they seek strength..

*Variety's Jay Weissberg wrote, "**Mostofa Sarwar Farooki** is a key exemplar of the Bangladeshi new wave cinema movement." The Hollywood Reporter wrote "Mostofa Sarwar Farooki could be the next Southeast Asian filmmaker to break out" in the review of his acclaimed 2012 film Television. "Television" was the closing film at Busan and won The Grand Jury Prize at the Asia Pacific Screen Awards. Farooki's fourth feature was*

selected for numerous international festivals and was Bangladesh's submission to the Oscars. Farooki, pioneer of the progressive filmmakers' movement Chabial, set new trends in his country's film industry in the late 1990s. His body of work has addressed themes ranging from middle class angst to the confines of conservative Muslim concepts of guilt and redemption. Farooki is currently developing his next film.

Cambodja | Camboya | *Cambodia*
Mind Cage
Dir: Amit Dubey | 2016 | 83' | Thriller

Un sanador tradicional explora l'estigma associat a la salut mental en la Cambodja rural amb els seus durs mètodes de tractament. En ser humiliat per un psiquiatre de Phnom Penh demostrant-li que els seus mètodes són erronis, el sanador rastreja el psiquiatre i aguaita a la seva família. Es colarà a casa del psiquiatre a les nits i farà que als matins la família desperti amb inquietants sorpreses. Així, una sèrie d'esdeveniments misteriosos que succeeixen a la casa comencen a desintegrar el model de família feliç. Les coses es compliquen encara més amb la ferma creença en les supersticions de l'esposa del psiquiatre. El seny de cada personatge anirà posant-se en dubte a mesura que els jocs cruels del sanador els portin al límit. Una història original que explora les ombres de la realitat i el contrast entre la vida urbana i rural en una Cambodja que està canviant.

Amit Dubey va néixer i es va criar en una petita ciutat al sud de l'Índia. Es va mudar als Estats Units per ingressar a la Universitat. Després de fer diversos curtmetratges que es van projectar a diversos festivals de cinema, es va proposar fer el seu primer llargmetratge "Mind Cage" a Cambodja. Va estar un any

investigant sobre la situació de la salut mental del país al mateix temps que escrivia el guió

Un sanador tradicional explora el estigma asociado a la salud mental en la Camboya rural con sus duros métodos de tratamiento. Al ser humillado por un psiquiatra de Phnom Penh demostrándole que sus métodos son erróneos, el sanador rastrea al psiquiatra y acecha a su familia. Se colará en casa del psiquiatra por las noches y hará que por las mañanas la familia despierte con inquietantes sorpresas. Así, una serie de eventos misteriosos que suceden en la casa comienzan a desintegrar el modelo de familia feliz. Las cosas se complican aún más con la firme creencia en las supersticiones de la esposa del psiquiatra. La cordura de cada personaje irá poniéndose en tela de juicio a medida que los juegos crueles del sanador los empujen hacia el límite. Una historia original que explora las sombras de la realidad y el contraste entre la vida urbana y rural en una Camboya que está cambiando.

Amit Dubey nació y se crio en una pequeña ciudad en el sur de la India. Se mudó a los Estados Unidos para ingresar en la Universidad. Después de hacer varios cortometrajes que se proyectaron en varios festivales de cine, se propuso hacer su primer largometraje "Mind Cage" en Camboya. Estuvo un año investigando sobre la situación de la salud mental del país, mientras escribía el guion.

A traditional Healer exploits the deep rooted stigma of mental health in rural Cambodia, with his harsh treatment methods. He is humiliated and locked up when a Psychiatrist from the city of Phnom Penh intervenes and proves him wrong. Having lost all respect, the Healer tracks down the Psychiatrist and stalks his family. Furthermore, the Healer breaks in to the Psychiatrist's house at nights, and the family wakes up to a disturbing surprise in the mornings. Mysterious events happening in the house start to disintegrate the happy role family. Things get even more complicated as the Psychiatrist's wife is a strong believer of superstitions. Sanity of each caracter is challenged as the Healer's cruel games pushes everyone in the family towards the edge. An original story which explores upon shades of reality and contrast between the urban and rural life in a changing Cambodia.

***Amit Dubey** was born and raised in a small town in South of India. He moved to the US for univertsity. After making several short films that were screened in various film festivals, he set out to make his first feature film "Mind Cage" in Cambodia. He did an year of research on the mental health situation of the country, in parallel to writing the screenplay.*

Cambodja | Camboya | *Cambodia*
Rachana
Dir: Sang Chanvisal | 2018 | 110' | Drama

"Rachana" representa el viatge d'una jove pintora cambodjana, nord-americana, que s'enfronta amb la seva bipolaritat i el corresponent trastorn que pateix quotidianament. Un dia torna a Cambodja per a una exposició del seu treball, i es fa

amiga d'un noi cambodjà que també pinta com ella. Aquest acaba enamorant-se d'ella sense saber què li depara el destí, a causa de les successives proves i tribulacions que suposa per a ell afrontar la vida amb algú que és impredictible.

Sang Chanvisal és un cineasta cambodjà independent, que als 19 anys va fer la seva primera incursió en el món dels mitjans com a guionista de publicitat de televisió. El 2015 va treballar a la BBC Media Action com a assistent de producció i el 2016 va escriure i dirigir el seu primer curtmetratge "Twenty Dollars". Primer es va projectar al Festival Nacional de Curtmetratges de Cambodja i tot seguit al Festival Internacional de Cinema de Tòquio (2017) i al Museu Guimet a Francia. Sang Chanvisal es va unir a ComeTogether Films, on va escriure i va dirigir dos curtmetratges, "The Train" i "Long Way Home".

“Rachana” representa el viaje de una joven pintora camboyana, norteamericana, que se enfrenta con su bipolaridad y el correspondiente trastorno que padece cotidianamente. Un día regresa a Camboya para una exposición de su trabajo, y se hace amiga de un chico camboyano que también pinta como ella. Éste acaba enamorándose de ella sin saber qué

le depara el destino, debido a las sucesivas pruebas y tribulaciones que supone para él afrontar la vida con alguien que es impredecible.

Sang Chanvisal es un cineasta camboyano independiente, que a los 19 años hizo su primera incursión en el mundo de los medios como guionista de publicidad de televisión. En 2015 trabajó en la BBC Media Action como asistente de producción y en 2016 escribió y dirigió su primer cortometraje "Twenty Dollars". Primero se proyectó en el Festival Nacional de Cortometrajes de Camboya y a continuación en el Festival Internacional de Cine de Tokio (2017) y en el Museo Guimet en Francia. Sang Chanvisal se unió a ComeTogether Films, donde escribió y dirigió dos cortometrajes, "The Train" y "Long Way Home".

Rachana, a young talented artist who lives in America, comes to Cambodia for an exhibition of her paintings. Rachana has been diagnosed with Bipolar/Borderline Personality Disorder and is on medication. But recently she has not taken her medicine and she is starting to have severe mood swings. At the gallery, while they are preparing for the exhibition, she sees some people laughing at her paintings. She is convinced that her paintings are no good and she takes them all and burns them. She promises the gallery manager that she will paint new painting in two weeks in time for the exhibition. Will she be able to maintain her balance and complete the paintings on time?

Sang Chanvisal, *is an independent filmmaker. At the age of 19, he started his first foray into the world of media as a scriptwriter for TV commercials. In 2015, Visal worked at BBC Media Action as a Production Assistant and in 2016 wrote and directed his first short film, Twenty Dollars. First screened at the Tokyo International Film Festival 2017 and after at the Guimet Museum in France. Visal joined ComeTogether Films as a Writer/Director and wrote and directed two short films, The Train and Long Way Home.*

Corea | Corea | *Korea*
A Tiger in Winter
Dir: Lee Kwang-kuk | 2017 | 101' | Drama

Un dia d'hivern, un tigre s'escapa del zoològic. Gyeong-yu, que ha estat vivint de la seva parella, de sobte és abandonat per ella sense saber per què. Així que, Gyeong-yu es trova al carrer amb una maleta sense saber a on anar. En desconeixèr-se el parador desconegut del tigre, s'estén la por entre la gent. Geong-yu treballa per a un servei de conductors i es trova amb la seva exnòvia Yoo-jung. Aquesta, s'ha convertit en novel·lista, tot el que alguna vegada va somiar amb ser el mateix Geong-yu. Sembla que comencen de nou. Tot i així, sentint que cau en picat, Yoo-jung no pot escriure i fa a Gyeong-yu una estranya oferta.

Nascut en 1975, LEE Kwang-kuk es va llicenciar en cinema a l'Institut d'Arts de Seul. Va treballar com a assistent del cineasta coreà HONG Sang-soo en pel·lícules

como “Tale of Cinema”, “Woman on the Beach”, “Like You Know It All” i “Hahaha”. Lee va fer el seu debut cinematogràfic amb “Romance Joe”.

Un día de invierno, un tigre se escapa del zoológico. Gyeong-yu, que ha estado viviendo de su novia, de repente es abandonado por ella sin saber por qué. Así que, Gyeong-yu se encuentra en la calle con una maleta sin saber a dónde ir. Al desconocerse el paradero desconocido del tigre, se extiende el miedo entre la gente. Gyeong-yu trabaja para un servicio de conductores y se encuentra con su ex novia Yoo-jung. Ésta, se ha convertido en novelista, lo que alguna vez soñó con ser el mismo Gyeong-yu. Parece que empiezan de nuevo. Sin embargo, sintiendo que cae en picado, Yoo-jung no puede escribir y hace a Gyeong-yu una extraña oferta.

Nacido en 1975, **LEE Kwang-kuk** se licenció en cine en el Instituto de Artes de Seúl. Trabajó como primer asistente del cineasta coreano de HONG Sang-soo en películas como “Tale of Cinema”, “Woman on the Beach”, “Like You Know It All” y “Hahaha”. LEE hizo su debut cinematográfico en 2011 con “Romance Joe”.

One winter day, a tiger escapes from the zoo. Gyeong-yu, who has been living off of his girlfriend, is suddenly abandoned by her for some reasons he can't understand. Having nowhere to go, Gyeong-yu finds himself on the street with a suitcase. With the whereabouts of the tiger unknown, the people are gripped by a vague fear. Gyeong-yu, working for a designated driver service, drifts this way and that, and happens to come across his former girlfriend Yoo-jung. Yoo-jung has become a novelist, as Gyeong-yu once

dreamed of becoming. It seems they start over. However, being in a tailspin, Yoo-jung is unable to write, and proposes Gyeong-yu a weird offer.

*Born in 1975, **LEE Kwang-kuk** graduated from the Seoul Institute of the Arts with a Bachelor's degree in film. LEE worked as 1st Assistant Director for auteur HONG Sang-soo on such films as "Tale of Cinema", "Woman on the Beach", "Like You Know It All", and "Hahaha". LEE made his feature debut in 2011 with "Romance Joe".*

Filipines | Filipinas | *Philippines*
Nervous Translation
Dir: Shireen Seno | 2018 | 90' | Drama

Yael té vuit anys, és tímida i no sempre es sent a gust. Ella prefereix escriure cartes i fer balls perquè la seva família filipina la aplaudeixi. Escolta incansablement les cintes que el seu pare grava mentre està treballant a Riyadh, lluny de casa. El seu oncle, un estel de rock que actua en la banda The Futures, és el seu pare substitut. Decideix gastar tots els seus estalvis per un anunci d'un bolígraf miraculós que promet donar-li una "vida meravellosa".

Shireen Seno va néixer en el si d'una família filipina al Japó, on va passar la major part de la seva infància. Es va llicenciar a la Universitat de Toron amb un B.A. en estudis d'arquitectura i estudis de cinema. Va començar rodant fotos fixes per Lav Diaz i John Torres abans de dirigir el seu primer llargmetratge, "Big Boy", que es va estrenar a Rotterdam el 2013 i es va projectar en diversos festivals europeus i asiàtics així com en institucions que inclouen el Deutsches Historiches Museum Berlin, el Yerba Bona Center for the Arts i el Tiro Park Film Center, entre d'altres. "Big Boy" va ser la pel·lícula d'obertura de Hors Pistes Tokyo, organitzada pel Centre Pompidou i va guanyar el premi a la millor primera pel·lícula al Festival de Cinema Lima Independent. El seu següent projecte el llargmetratge, "Nervous Translation", va ser un dels 15 projectes de la Biennale College - Cinema al Festival Internacional de Cinema de Venècia el 2013 i va ser pel·lícula convidada al Mercat de Coproducció Internacional Sense Fronteres de l'IFP el 2013 i CINEMART i Produire au Sud el 2014.

Yael tiene ocho años, es tímida y no siempre se siente a gusto. Ella prefiere escribir cartas y realizar bailes para que su familia filipina la aplauda. Escucha incansablemente las cintas que su padre graba mientras está trabajando en Riyadh, lejos de casa. Su tío, una estrella de rock que actúa en la banda The Futures, es su padre sustituto. Decide gastar todos sus ahorros con un anuncio de un bolígrafo milagroso que promete darle una "vida maravillosa".

Shireen Seno nació en el seno de una familia filipina en Japón, donde pasó la mayor parte de su infancia. Se licenció en la Universidad de Toron con un B.A. en estudios de arquitectura y estudios de cine. Empezó rodando fotos fijas para Lav Diaz y John Torres antes de dirigir su primer largometraje, "Big Boy", que se estrenó en Rotterdam en 2013 y se proyectó en diversos festivales europeos y asiáticos así como en instituciones que incluyen el Deutsches Historiches Museum Berlin, el Yerba Buena Center for the Arts y el Echo Park Film Center, entre otros. "Big Boy" fue la película de apertura de Hors Pistes Tokyo, organizada por el Centro Pompidou y ganó el premio a la mejor primera película en el Festival de Cine Lima Independiente. Su siguiente proyecto el largometraje, "Nervous Translation", fue uno de los 15 proyectos de la Biennale College - Cinema en el Festival Internacional de Cine de Venecia en 2013 y fue película invitada en el Mercado de Coproducción Internacional Sin Fronteras del IFP en 2013 y CineMart y Produire au Sud en 2014.

Eight-year-old Yael is shy and not always at ease. She prefers writing letters to performing dances for her applauding Filipino family. She listens endlessly to the cassette tapes recorded by her father, who is spending years away from home working in Riyadh. Her uncle, a rock star with the band The Futures, acts as something of a surrogate father. When she hears an advertisement for a pen that will give her a 'wonderful life', she decides to spend all her savings on this miracle pen.

Shireen Seno *was born to a Filipino family in Japan, where she spent most of her childhood. She graduated from the University of Toron to with a B.A. in Architectural studies and Cinema studies.She started out in film shooting stills for Lav Diaz and John Torres before going on to direct her debut feature, "Big Boy", which premiered at Rotterdam 2013 and went on to screen at festivals in Europe and Asia and at institutions including Deutsches Historiches Museum Berlin, Yerba Buena Center for the Arts, and the Echo Park Film Center, among others. "Big Boy" was the opening film of Hors Pistes Tokyo, organized by the Centre Pompidou, and won the prize for Best First Film at the Festival de Cine Lima Independiente. Her next feature film project,*

“Nervous Translation”, was one of 15 projects of the Venice International Film Festival's inaugural Biennale College–Cinema in 2013 and was invited to IFP's No Borders International Co-Production Market in 2013 and CineMart and Produire au Sud in 2014.

Índia | India | *India*
Ajji (Granny)
Dir: Devashish Makhija | 2017 | 144' | Drama

La petita Manda és trobada violada i tirada en un munt d'escombraries al seu barri. Els seus pares estan més preocupats per la seva supervivència que per la seva dignitat, prefereixen oblidar i seguir endavant. La policia se sent impotent ja que el violador és el fill d'un polític local. Però l'àvia de Mana, Ajji, es nega a acceptar aquesta injustícia. Pot una dona gran, fràgil, artrítica i impotent combatre el llop dolent? Hi ha encara esperança de justícia en un món tan cruel? Com es pot dissuadir un violador? "Ajji" és una paràbola dels nostres temps. No hi ha respostes fàcils.

Devashish Makhija és un cineasta, guionista, artista gràfic i poeta indi, conegut per escriure i dirigir el llargmetratge "Oonga", el qual es va estrenar mundialment al Festival de Cinema Indi de Nova York al 2013. Va ajudar a Anurag Kashyap a "Black Friday" i va escriure nombrosos guions, en particular "Bhoomi" de Avik Mukherjee (2009).

A la pequeña Manda la violan y la dejan tirada encima de un montón de basura en su barrio. Sus padres están más preocupados por su supervivencia que por su dignidad, prefieren olvidar y seguir adelante. La policía se siente impotente ya que el violador es el

hijo de un político local. Pero la abuela de Manda, Ajji, se niega a aceptar semejante injusticia. ¿Puede una anciana frágil, artrítica e impotente lidiar con el lobo malo? ¿Queda alguna esperanza de que justicia en un mundo tan cruel? ¿Cómo disuadir a un violador? “Ajji” es una parábola de nuestros tiempos. No hay respuestas fáciles.

Devashish Makhija es un cineasta, guionista, artista gráfico y poeta indio, conocido por escribir y dirigir el largometraje "Oonga", que se estrenó mundialmente en el Festival de Cine Indio de Nueva York en 2013. Ha trabajado con Anurag Kashyap en "Black Friday” y ha escrito numerosos guiones, en particular “Bhoomi” de Avik Mukherjee (2009).

Little Manda is found raped and dumped in a trash heap in her slum. Her parents are more concerned with survival than dignity and want to forget and move on. The cops are powerless to help as the rapist is a local politician's son. But Manda's grandmother Ajji cannot accept the injustice of it all. Can a frail, arthritic and powerless old woman grapple with the big bad wolf? Is there still hope for justice in a cruel world? Can anything act as a deterrent to rape? Ajji is a parable of our times. There are no easy answers.

***Devashish Makhija** is an Indian filmmaker, screenwriter, graphic artist, and poet - best known for writing and directing the feature film “Oonga” which had its world premiere at the New York Indian Film Festival in 2013. He has assisted Anurag Kashyap in “Black Friday” and written numerous screenplays, notably Avik Mukherjee's “Bhoomi” (2009).*

Índia | India | *India*
A Suitable Girl
Dir: Sarita Khurana, Smriti Mundhra | 2017 | 90' | Drama

A "A Suitable Girl" es segueix a tres dones joves índies, Ritu, Dipti i Amrita, que lluiten per mantenir la seva identitat i seguir els seus somnis sota la forta pressió que s'exerceix sobre elles perquè es casin. La pel·lícula examina les relacions complexes de les dones amb la institució del matrimoni i les múltiples formes en què la societat les modela perquè mantinguin la seva condició i exerceixin els rols tradicionals que se suposa han de seguir consumant, per mantenir una estructura social de la qual resulta impossible escapar.

Sarita Khurana és directora, productora i educadora amb seu a Brooklyn, Nova York. El seu debut en el documental de "A Suitable Girl", és una selecció oficial del TriBeCa Film Festival 2017. El treball de Khurana aclamat per la crítica a la pel·lícula, documental i experimental s'ha projectat i exhibit internacionalment. El seu treball sovint se centra en històries del sud d'Àsia i explora les subjectivitats femenines. La migració, la memòria, la marginalitat, la comunitat, el territori i la sexualitat són temes comuns en el seu treball.

Smriti Mundhra, ha treballat en la indústria del cinema i la televisió durant més de deu anys. Amb el seu soci Ben Rekhi, va produir "Bomb the System", una nominada al premi Independent Spirit 2004 a la millor pel·lícula principal, i la guardonada pel·lícula "Waterborne". També va coproduir "Punching at the Sun", una selecció oficial del Sundance Film Festival de 2006, així com més d'una dotzena de curtmetratges guardonats, inclosa la selecció oficial del Festival de Cinema de Sundance el 2010 i la guanyadora del premi New In Film de Women In Film.

En “A Suitable Girl” se sigue a tres mujeres jóvenes indias, Ritu, Dipti y Amrita, que luchan por mantener su identidad y seguir sus sueños bajo la fuerte presión que se ejerce sobre ellas para que se casen. La película examina las relaciones complejas de las mujeres con la institución del matrimonio y las múltiples formas en que la sociedad las moldea para que mantengan su condición y desempeñen los roles tradicionales que se supone deben

seguir consumando, para mantener una estructura social de la que resulta imposible escapar.

Sarita Khurana es directora, productora y educadora con sede en Brooklyn, Nueva York. Su debut en el documental de “A Suitable Girl”, es una selección oficial del TriBeCa Film Festival 2017. El trabajo de Khurana aclamado por la crítica en la película, documental y experimental se ha proyectado y exhibido internacionalmente. Su trabajo a menudo se centra en historias del sur de Asia y explora las subjetividades femeninas. La migración, la memoria, la marginalidad, la comunidad, el territorio y la sexualidad son temas comunes en su trabajo.

Smriti Mundhra, ha trabajado en la industria del cine y la televisión durante más de diez años. Con su socio Ben Rekhi, produjo “Bomb the System”, una nominada al premio Independent Spirit 2004 a la mejor película principal, y la galardonada película “Waterborne”. También coprodujo “Punching at the Sun”, una selección oficial del Sundance Film Festival de 2006, así como más de una docena de cortometrajes galardonados, incluida la selección oficial del Festival de Cine de Sundance en 2010 y la ganadora del premio New In Film de Women In Film.

A Suitable Girl follows three young women in Indi, Ritu, Dipti and Amrita struggling to maintain their identities and follow their dreams amid intense pressure to get married. Documenting the arranged marriage and matchmaking process in vérité over four years, the film examines the women’s complex relationships with the institution of marriage and the many nuanced ways society molds them into traditional roles and makes it nearly impossible to escape.

Sarita Khurana, *Director, Producer, and Educator based in Brooklyn, New York. Her feature-film documentary debut, A Suitable Girl, is an official selection of the 2017 TriBeCa Film Festival. Khurana’s critically acclaimed work in narrative, documentary and experimental film has been screened and exhibited internationally. Her work often focuses on South Asian stories, and explores female subjectivities. Migration, memory, marginality, community, territory, and sexuality are common themes in her work.*

Smriti Mundhra*, has been working in the film and television industry for over ten years. With partner Ben Rekhi, she produced Bomb the System, a 2004 Independent Spirit Award nominee for Best First Feature, and the award-winning feature film Waterborne. She also co-produced Punching at the Sun, an official selection of the 2006 Sundance Film Festival, as well as over one dozen award-winning short films, including the 2010 Sundance Film Festival official selection and Women In Film award-winner New Media.*

Índia | India | *India*
Kuchh Bheege Alfaaz (KBA)
Dir: Onir | 2017 | 100’ | Romance

Cada nit a les 22h, Kolkata sintonitza la ràdio per escoltar 'Kuchh Bheege Alfaaz', una sèrie d'episodis d'històries d'amor no correspostes per RJ Alfaaz que, tot i tenir molts seguidors, prefereix l’anonimat. Entre els seus fanàtics està Archana, una noia que treballa a una agència creativa dissenyant “mems” per marques. Ella és leucodérmica però viu la vida al màxim. Es troben; o més aviat parlen, per primera vegada a través d'una trucada perduda, quan Archana accidentalment marca el número d’Alfaaz al intentar contactar amb la seva última cita a cegues. Una amistat sorgeix entre els dos estranys que s’oculten darrere de les seves pantalles, però no trigaran a conèixer el que realment són.

Onir és un director de cinema i televisió indi, editor, guionista i productor. És més conegut per la seva pel·lícula "El meu germà ... Nikhjl", basada en la vida de Dominic de Souza. Nikhjl va ser una de les primeres pel·lícules índies en tractar les relacions homosexuals i el VIH.

Cada noche a las 22h, Kolkata sintoniza la radio para escuchar 'Kuchh Bheege Alfaaz', una serie de episodios de historias de amor no correspondidas presentadas por RJ Alfaaz que, a pesar de tener muchos seguidores, prefiere mantenerse distante y anónimo. Entre sus muchos fanáticos está Archana, una chica que trabaja en una agencia creativa diseñando memes para marcas. Ella es leucodérmica pero vive la vida al máximo. Se encuentran; o más bien hablan, por primera vez a través de una llamada perdida, cuando Archana accidentalmente marca el número de Alfaaz mientras intenta contactar con su última cita a ciegas. Una amistad florece entre los dos extraños que se ocultan tras sus pantallas y no tarda en estallar el volcán, conociendo lo que realmente son.

Onir es un director de cine y televisión indio, editor, guionista y productor. Es más conocido por su película "Mi hermano ... Nikhjl", basada en la vida de Dominic de Souza. Nikhjl fue una de las primeras películas indias en tratar las relaciones homosexuales y el VIH.

Every night at 10, Kolkata tunes into radio to listen to 'Kuchh Bheege Alfaaz' - an episodic series of unrequited love stories hosted by RJ Alfaaz who, despite his tremendous followers, prefers staying detached and anonymous. Among his many fans is the boisterous Archana, a girl working at a creative agency – which designs branded memes. She is leukodermic but lives life to the fullest. They meet; or rather talk, for the first time over a misplaced call, when Archana accidentally dials Alfaaz's number, while trying to connect with her latest blind date. A friendship blossoms between the two strangers hidden behind their digital screens. It quickly translates in to a whirlwind of romance, until they bare their true selves to each other.

***Onir** is an Indian film and TV director, editor, screenwriter and producer. He is best known for his film "My brother… Nikhjl", based on the life of Dominic d'Souza. Nikhjl was one of the first mainstream Hindi films to deal with AIDS and same-sex relationships.*

Índia | India | *India*
Tharamani
Dir: Ram | 2017 | 150' | Drama

"Tharamani", ambientada al lluent i luxós centre de l'Institut Tecnològic de Chennai, narra la vida d'Althea Johnson, una dona d'esperit lliure. Althea, qui treballa en recursos humans en una empresa, ha tingut moltes experiències dolentes a la vida: està divorciada d'un home amb una orientació sexual oculta i allunyada dels seus pares, els qui la contradiuen en tot d'una manera molt estereotipada. Enmig d'aquest dilema apareix el despreocupat i xerraire Prabhunath, qui coneix a Althea enmig d'una forta pluja, i captiva la seva atenció relatant el seu fracàs amorós. No obstant això, Althea està cansada de les relacions romàntiques, ara només busca una ànima bessona afí a ella. No obstant això, acaba enamorada d'ell i, així, comença un altre història d'amor, amb cors trencats, dubtes i salvació. La pel·lícula és una demostració satírica de les relacions modernes que estereotipen a les dones, alhora que revelen la cara oculta dels homes. La història també aprofundeix en temes complexos com la globalització, la desmonetització, l'ego, el desig, la cobdícia, la luxúria, la hipocresia, la compassió, la frustració i molt més.

Ram és un escriptor i director de cinema indi que treballa principalment al Cinema Tamil. Després de completar els seus estudis en Arts i literatura tàmil, Ram va començar la seva trajectòria com a escriptor en llengua tàmil. Aviat es va associar amb el famós cineasta de Bollywood Rajkumar Santoshi com a guionista i va treballar a la creació de les històries de diverses de les seves pel·lícules. Més tard es va associar també amb el cinematògraf i director Balu Mahendra, a qui Ram acredita com el seu mestre, i a qui, diu, atribueix la seva transformació de ser un maníac del cinema a un estudiant de cinema. El 2007, la seva primera aventura com a director de "Kattradhu Thamizh" també coneguda com "Tàmil MA", va ser aclamada per la crítica i tema de debat sobre l'impacte de la globalització i els desequilibris socials resultants de la vida d'un home comú que es gradua en literatura. La pel·lícula va obtenir un gran èxit de crítica després del seu llançament, i els crítics la van descriure com "flor Kurinji (una flor que floreix només una vegada en 12 anys) al cinema indi". La pel·lícula va ser seleccionada i projectada a la secció de Perspectives "Cases en flames" al Festival Internacional de Cinema de Rotterdam en 2018. La seva segona pel·lícula, "Thangameenkal", estrenada el 2013, tracta sobre com la globalització i el sistema educatiu actual modifiquen i canvien la vida d'un home comú. Ram també va fer el seu debut com a actor protagonista interpretant el paper de pare. La pel·lícula va guanyar diversos premis i reconeixements. La seva propera pel·lícula titulada "Peranbu", coneguda també com "Resurrection", protagonitzada per la superestrella de l'Índia del sud i guanyadora del Premi Nacional per tercera vegada Mammootty i guanyadora del

Premi Nacional artista Sadhna, narra la història d'un pare sol i la seva filla espàstica i com fer front als canvis que experimenta la seva filla, emocional i físicament.

“Tharamani”, ambientada en el reluciente y lujoso centro del Instituto Tecnológico de Chennai, narra la vida de Althea Johnson, una señora de espíritu libre. Althea, que trabaja en recursos humanos en una empresa, ha tenido varias experiencias malas en la vida: está divorciada de un hombre con una orientación sexual oculta y alejada de sus padres, quienes la contradicen en todo de una manera muy estereotipada. En medio de este dilema aparece el despreocupado y hablador Prabhunath, quien conoce a Althea en medio de una fuerte lluvia, y cautiva su atención relatando su fracaso amoroso. No obstante, Althea está cansada de las relaciones románticas, ahora solo busca un alma gemela afín a ella. Sin embargo, acaba enamorada de él y, así, comienza otro historia de amor, con corazones rotos, dudas y salvación. La película es una demostración satírica de las relaciones modernas que estereotipan a las mujeres, a la vez que desvelan la cara oculta de los hombres. La historia también profundiza en temas complejos como la globalización, la desmonetización, el ego, el deseo, la codicia, la lujuria, la hipocresía, la compasión, la frustración y mucho más.

Ram es un escritor y director de cine indio que trabaja principalmente en el Cine Tamil. Después de completar sus estudios en Artes y literatura tamil, Ram empezó su trayectoria como escritor en idioma tamil. Pronto se asoció con el famoso cineasta de Bollywood Rajkumar Santoshi como guionista y trabajó en la creación de las historias de varias de sus películas. Más tarde se asoció también con el cinematógrafo y director Balu Mahendra, a quien Ram acredita como su maestro, y a quien, dice, atribuye su transformación de ser un maníaco del cine a un estudiante de cine . En 2007, su primera aventura como director de “Kattradhu Thamizh” también conocida como “Tamil M.A”, fue aclamada por la crítica y tema de debate sobre el impacto de la globalización y los desequilibrios sociales resultantes de la vida de un hombre común que se lincenció en literatura. La película obtuvo un gran éxito de crítica tras su lanzamiento, y los críticos la describieron como "Flor Kurinji (una flor que florece solo una vez en 12 años) en el cine indio". La película fue seleccionada y proyectada en la sección de Perspectivas "Casas en llamas" en el Festival Internacional de Cine de Rotterdam en 2018. Su segunda película, “Thangameenkal”, publicada en 2013, trata sobre cómo la globalización y el sistema educativo actual modifican y cambian la vida de un hombre común. Ram también hizo su debut como actor protagonista interpretando el papel de padre. La película ganó varios premios y reconocimientos. Su próxima película titulada “Peranbu”, conocida también como “Resurrection” protagonizada por la superestrella de la India del sur y ganadora del Premio Nacional por tercera vez Mammootty y ganadora del Premio Nacional artista SADHNA, narra la historia de un padre solo y su hija espástica y cómo hacer frente a los cambios que experimenta su hija, emocional y físicamente.

“Tharamani”, set in an upmarket glossy Indian Institute of Technology hub in Chennai, narrates the life of Althea Johnson, a free-spirited lady. Althea, who works as a HR in a corporate, has undergone a lot of terrible experiences in life: divorced from a man with a

hidden sexual orientation and estranged from parents who antagonize her in some of the most stereotypical manner. Into this predicament falls the carefree and chatty Prabhunath who meets Althea in the midst of a heavy rainfall, and captivates her attention by recounting his love failure. Althea nonetheless is weary of a romantic relationship and is more on the looked for a kindred spirit. Nonetheless, she falls for him and thus begins another journey of love, heartbreak, self-doubt, and redemption. The film is a satirical take on modern day relationships that stereotype women, while showing the flawed face of men. The narration also delves deep into 'complex' issues like globalization, demonetization, ego, desire, greed, lust, hypocrisy, compassion, frustration and more

***Ram** is an Indian Film Writer and Director who predominantly works in Tamil Cinema. Affter completing Master of Arts in Tamil Literature, Ram began his journey as a writer in Tamil language. He was soon associated with renowned Bollywood filmmaker Rajkumar Santoshi as script writer and worked in shaping the story of several of his films. Later he was associated with ace cinematographer and director Balu Mahendra, whom Ram credits as his teacher, and who, he says transforming him from being a film maniac to a film student In 2007, his debut directorial venture "Kattradhu Thamizh" as know as "Tamil M.A." was critically acclaimed and discussed the impact of globalization and the resultant social imbalances in the life of a common man graduated from a literature background. The film gained high critical acclaim upon its release with the critics describing it as "Kurinji flower (a flower that blossoms only once in 12 years) in Indian Cinema". The film was selected and screened in the Perspectives section "Houses on Fire" at International Film Festival of Rotterdam 2018. His second movie "Thangameenkal" released in 2013 discusses how a common man's life is twisted and turned by globalization and today's educational system. Ram also made his debut as an actor playing the protagonist's role of the father… The film won several awards. His next film titled "Peranbu" as know as "Resurrection" starring South Indian Superstar and a three time National Award winner Mammootty and National Award winning Child Artist Sadhna discusses about a single father with his spastic daughter and his challenges in trying to cope up with the changes happening within his daughter, emotionally and physically.*

Indonèsia | Indonesia | *Indonesia*
Balada Bala Sinema
Dir: Yuda Kurniawan | 2017 | 118' | Drama

Cinema Lovers Community (CLC) Purbalingga, creada per Bowo Leksono el 2006, ha produït fins ara nombroses pel·lícules de joves cineastes amb molts èxits a nivell nacional. A més, CLC Purbalingga celebra de forma sistemàtica i independent al Festival de Cinema de Purbalingga, presentant un Festival de Cinema que vol mantenir el cinema a l'aire lliure en molts pobles. La seva aposta queda lluny dels luxosos teatres d'avantguarda i de la frenètica indústria cinematogràfica de la capital d'Indonèsia. No obstant això, l'emplaçament del festival manté l'entusiasme local pel millor cinema indonesi, alhora que l'interès internacional per les seves

produccions s'ha incrementat visiblement de festival en festival. Aquesta pel·lícula és un documental i alhora un homenatge al cinema i als seus seguidors.

Yuda Kurniawan va néixer a Ruteng (Indonèsia) un petit poble de muntanya. Es va llicenciar en Ciències de la Informació a la Universitat Muhammadiyah de Yogyakarta. Ha realitzat nombrosos documentals sobre qüestions ambientals, polítiques, socials, culturals i educatives en diverses regions d'Indonèsia. El 2012, va crear Rekam Docs, amb un grup d'entusiastes realitzadors. Actualment, està finalitzant un documental, "Nyanyian Akar Rumput", que s'estrena al 2019.

Cinema Lovers Community (CLC) Purbalingga, creada por Bowo Leksono en 2006, ha producido hasta ahora numerosas películas de jóvenes cineastas con muchos logros a nivel nacional. Además, CLC Purbalingga celebra de forma sistemática e independiente el Festival de Cine de Purbalingga, presentando un Festival de Cine que quiere mantener el cine al aire libre en muchos pueblos. Su apuesta queda lejos de los lujosos teatros de vanguardia y de la frenética industria cinematográfica de la capital de Indonesia. No obstante, el emplazamiento del festival mantiene el entusiasmo local por el mejor cine indonesio, a la vez que el interés internacional por sus producciones se ha incrementado visiblemente de festival en festival. Esta película es un documental y a la vez un homenaje al cine y a sus seguidores.

Yuda Kurniawan nació en Ruteng (Indonesia) un pequeño pueblo de montaña. Se licenció en Ciencias de la Información en la Universidad Muhammadiyah de Yogyakarta. Ha realizado numerosos documentales sobre cuestiones ambientales, políticas, sociales, culturales y educativas en diversas regiones de Indonesia. En 2012, creó Rekam Docs, con un grupo de entusiastas realizadores. Actualmente, está finalizando un documental, “Nyanyian Akar Rumput”, que se estrenará en 2019.

Cinema Lovers Community (CLC) Purbalingga, established by Bowo Leksono in 2006, has so far generated a number of young filmmakers with a lot of national-level

achievements. Moreover, CLC Purbalingga has been consistently and independently holding the Purbalingga Film Festival, presenting a "Celebration" of Film Festival amidst society, holding the open-air cinema in many villages in Banyumas. Purbalingga is so far away from the luxurious, cutting-edge theaters and the frenetic film industry of the Capital; yet, there is where the zest to present the best for Indonesian cinema keeps alive and propagating. This is a documentary about their passion, militancy, and simplicity – the Ballads of Cinema Lovers.

Yuda Kurniawan *was born in Ruteng, Manggarai, a cool-weathered small town on the slope of Madosawu Mountains, Flores Barat, Indonesia. He received his bachelor degree on Communication Sciences from Muhammadiyah University, Yogyakarta. He frequently made documentaries on Environmental, Politic, Social, Cultural, Educational, and Human Right issues in various regions across Indonesia. In 2012, he established Rekam Docs, a group of documentary filmmakers and enthusiasts. Now he is currently finishing his latest length feature documentary "Nyanyian Akar Rumput" will released in 2019.*

Iran | Irán | *Iran*
Leaf of Life
Dir: Ebrahim Mokhtari | 2017 | 86' | Drama

Un director de cinema està fent un documental sobre el cultiu i la collita del safrà en un petit poble, sense molt d'entusiasme. Ha acceptat el treball per diners, ja que vol comprar-se una casa a Teheran. Però els preus de l'habitatge està pujant i això l'inquieta. Com a conseqüència, en lloc de posar tots el medis per fer una bona pel·lícula demana al seu productor que l'hi compri una casa a Teheran, i aquest l'hi acaba comprant un apartament. El director rep una trucada i ha de deixar el treball per tornar a Teheran. Després d'alguns incidents, decideix tornar al poble per fer una pel·lícula memorable.

Ebrahim Mokhtari va néixer al 1947 a Babol i es va llicenciar a la Universitat de Cine i Televisió al 1972. Durant el mateix any, va començar a fer documentals per la Televisió IRIB. Entre els seus documentals més importants es troba "Caviar", "The Baluchi Bread", "A fishin voyage" i "Saffaron". El debut d'en Mokhtari amb un llargmetratge va se al 1994 després de la seva producció a la Film Critics Week, al Festival de Cannes. Al 1997, el Dok Leipzig Film Festival va organizar una retrospectiva dels seus documentals en el seu honor. A més, Mokhtari ha fet moltes altres pel·lícules per tot el món. Altres dels seus llargmetratges són: "Zinat" (1994) i "Mokarrameh, Memories and Dreams" (2001).

Un director de cine está haciendo un documental sobre el cultivo y la cosecha del azafrán en un pequeño pueblo, sin demasiado entusiasmo. Ha aceptado el trabajo por dinero, ya que quiere comprarse una casa en Teherán. Sin embargo, los precios de la vivienda está subiendo y eso le inquieta. Como consecuencia, en lugar de poner todos los medios para

hacer una buena película, pide a su productor que le compre una casa en Teherán, y este acaba comprándole un apartamento. Sin embargo, el director recibe una llamada telefónica y tiene que dejar el trabajo para volver a Teherán. Después de algunos incidentes, decide volver al pueblo para hacer una película memorable.

Ebrahim Mokhtari nació en 1947 en Babol y se licenció en la Universidad de Cine y Televisión en 1972. Durante el mismo año, comenzó a hacer documentales para la Televisión IRIB. Entre sus documentales más importantes se encuentran “Caviar, “The Baluchi Bread”, “A fishin voyage” y “Saffaron”. El debut de Mokhtari con un largometraje fue en 1994 tras su proyección en la Film Critics Week, en el Festival de Cannes. En 1997, el Dok Leipzig Film Festival organizó una retrospectiva de sus documentales en su honor. Además, Mokhtari ha hecho muchas otras películas que han sido presentadas y premiadas en festivales de cine internacional por todo el mundo. Otros de sus largometrajes son: “Zinat” (1994) y “Mokarrameh, Memories and Dreams” (2001).

A film director is unenthusiastically making a documentary film about Saffron cultivation and harvesting in a little town. He has accepted this job for the money so he can buy a house in Tehran. However, property prices are rising and he is concerned about this case. Therefore, instead of focusing on making a good film, he pushes his producer to buy a house for him in Tehran. Then, his producer informs him that he has bought an apartment for him. However, he receives a phone call and he has to leave the job and to travel back to Tehran. After some incidents, he is determined to come back to the town to make a memorable film.

Ebrahim Mokhtari *was Born in 1947 in Babol, Ebrahim Mokhtari graduated from the College of Film and Television in 1972. He began to make documentary films for IRIB Television in the same year. "Caviar", "The Baluchi Bread", "A fishin voyage" and "Saffaron" are among his most important documentary works. Mokhtari made his debut feature film in 1994 and it was screened in the Film Critics Week in Cannes Film Festival. In 1997, Dok Leipzig Film Festival held a retrospective for his documentary films in his honour. Moreover, Mokhtari made several other films that were presented and awarded in international film festivals around the world. Some of his feature films are: "Zinat" (1994) and "Mokarrameh, Memories and Dreams" (2001).*

Kirguizistan | Kirguistán | *Kyrgyzstan*
Night Accident
Dir: Temir Birnazarov | 2017 | 90' | Drama

Un home de 70 anys està conduent un cotxe quan, de cop i volta, atropella a una noia jove. Casualment, a partir d'aquell moment, començaran a insinuar-se sentiments entre ells. Aquesta pel·lícula ensenyarà que l'amor no entén ni d'edat ni de si els seus socis en la parella són bones o males persones. L'amor només apareix.

Temir Birnazarov (1965) és un director, escriptor i productor kirguís. Va començar dirigint curts com "Ne plach, nosorog" o "Parz" i documentals com "Shaytan Köpürö", amb els que va obtenir diferents premis. Més tard, Birnazrov va produir els seus primer llargmetratges com "Belgisiz marshrut" o el més recent "Night

Accident" amb el que va obtenir el premi Grand-Prix al 21 Black Night Film Festival d'Estònia.

Un hombre de 70 años está conduciendo un coche cuando, de repente, atropella a una chica joven. Casualmente, a partir de ese momento, empezarán a insinuarse sentimientos entre ellos. Esta película enseñará que el amor no entiende ni de edad ni de si sus socios en la pareja son buenas o malas personas. El amor solo aparece.

Temir Birnazarov (1965) es un director, escritor y productor kirguís. Empezó dirigiendo cortos como "Ne plach, nosorog" o "Parz" y documentales como "Shaytan Köpürö", con los que obtuvo distintos premios. Más tarde, Birnazrov produjo sus primeros largometrajes como "Belgisiz marshrut" o el más reciente "Night Accident" con el que obtuvo el premio Grand-Prix en el 21 Black Night Film Festival de Estonia.

A 70-years-old man is driving a car beind mad,and suddenly he runs down a young girl. Since that moment affectionate sentiments start to appear between them. This film will show that love will not choose the age, will not choose a good or a bad person. Love just comes unexpectedly.

***Temir Birnazarov** was born in 1965 and he is a Kyrgyz director, writer and producer. He started his career directing short films like "Ne plach, nosorog" or "Parz" and documentaries like "Shaytan Köpürö" which both shorts were awarded. Later on, Birnazarov directed his first feature films like "Belgisiz marshrut" or the most recent one "Night Accident" which was awarded in the 21st Black Night Film Festival in Estonia.*

Malàisia | Malasia | *Malaysia*
Aqerat
Dir: Edmond Yeo | 2017 | 102' | Crime

La vida d'Hui Ling comença tan aviat com arriba a Taiwan. O això es pensa ella. Quan arriba a la frontera entre Tailàndia i Malàisia, es posa a treballar de qualsevol cosa per estalviar. Tanmateix, ho perd tot. Llavors Hui Ling accepta una oferta del seu cap per guanyar diners ràpid com a traficant humana. Mentre descendeix a la foscor d'aquest sòrdid ofici, és testimoni de les atrocitats perpetrades contra els immigrants de Rohingya. La seva esperança en tot això és Wei, un jove que treballa a un hospital i creu que ella és una dona del seu passat. *Aqerat* és una història captivadora de desplaçament i moralitat en la Malàisia contemporània.

Edmund Yeo és un cineasta malaisi que viu i treballa entre Kuala Lumpur i Tòquio. Els seus curtmetratges *Kingyo* (Venècia, 2009) i *Inhalation* (Premi Sonje a Busan, 2010) li van donar la seva reputació com a cineasta. La presentació de *River Of Exploding Durians* (2014) es va estrenar al IFF de Tòquio. El seu segon

llargmetratge *Aqerat* (Tòquio, 2017) va guanyar el premi al Millor Director a Tòquio. Actualment està treballant en la seva última pel·lícula, *Ashamed* (2018).

La vida de Hui Ling empieza tan pronto como llega a Taiwán. O eso cree ella. Cuando llega a la frontera entre Tailandia y Malasia, se pone a trabajar de cualquier cosa para ahorrar No obstante, lo pierde todo. Entonces Hui Ling acepta una oferta de su jefe para ganar dinero rápido como traficante humana. Mientras desciende a la oscuridad de este sórdido oficio, es testigo de las atrocidades perpetradas contra los inmigrantes de Rohingya. Su rayo de luz en todo esto es Wei, un joven que trabaja en un hospital y cree que ella es una mujer de su pasado. *Aqerat* es una historia arrebatadora de desplazamiento y moralidad en la Malasia contemporánea.

Edmund Yeo es un cineasta malasio que vive y trabaja entre Kuala Lumpur y Tokio. Sus cortometrajes *Kingyo* (Venecia, 2009) e *Inhalation* (Premio Sonje en Busan, 2010) le dieron su reputación como cineasta. La presentación de *River Of Exploding Durians* (2014) se estrenó en el IFF de Tokio. Su segundo largometraje *Aqerat* (Tokio, 2017) ganó el premio al Mejor Director en Tokio. Actualmente está trabajando en su última película, *Ashamed* (2018).

Hui Ling's life will truly begin as soon as she makes it to Taiwan. Or so she thinks. Right now, she is at the Thai-Malaysian border, working odd jobs and saving money. Determined to make it even when she loses all her savings, she accepts her boss' offer for

quick money as a human trafficker. As she descends into the darkness of her sordid trade, she witnesses the atrocities perpetrated against the Rohingya immigrants. Her beacon of light through this is Wei, a young hospital worker who believes that she is a woman from his past. Aqerat is a sweeping tale of displacement and morality in contemporary Malaysia.

Edmund Yeo *is a Malaysian filmmaker living and working between Kuala Lumpur and Tokyo. His short films KINGYO (Venice, 2009) and Inhalation (Sonje Award at Busan, 2010) secured his reputation as a filmmaker to watch. His debut feature River Of Exploding Durians (2014) premiered in Tokyo IFF. His sophomore feature Aqerat (Tokyo, 2017) won Best Director in Tokyo. He is currently working on his latest film, Ashamed (2018).*

Pakistan | Pakistan | *Pakistan*
Rahm (Mercy)
Dir: Ahmed Jamal | 2016 | 104' | Drama

Un benèvol governador s'amaga darrera del nomenament d'un diputat més jove i purità, convençut que Lahore necessita mà dura i una estricta implementació de les lleis per posar fi al caos i als conflictes urbans que se succeeixen en una ciutat ja castigada per la història recent. La por s'apodera de la ciutat quan un jove és condemnat a mort per embarassar a la seva promesa per les acusacions dels seus pares.

Ahmed Jamal va estudiar cinema a la London International Film School. El seu llargmetratge "Rahm" basat en "Measure for Measure" de Shakespeare va ser projectat al Regne Unit i en diversos cinemes de França. Ha dirigit "Run for Glory", que està gravat amb la novena simfonia de Beethoven, sense diàleg, però també dirigit i produït "Defusing Human Bombs" per BBC, ART i ZDF a l'octubre de 2013. El seu documental "The Journalist" i "The Jihadi, the murder of Daniel Pearl" per

HBO van obtenir dues nominacions a l'Emmy el 2008 i va guanyar l'Indian National Film Award de 2008 al millor documental.

Un benévolo gobernador se esconde tras el nombramiento de un diputado más joven y puritano, convencido de que Lahore necesita mano dura y una estricta implementación de las leyes para poner fin al caos y a los conflictos urbanos que se suceden en una ciudad ya castigada por la historia reciente. El miedo se apodera de la ciudad cuando un joven es condenado a muerte por embarazar a su prometida por las acusaciones de sus padres.

Ahmed Jamal estudió cine en la London International Film School. Su largometraje "Rahm" basado en "Measure for Measure" de Shakespeare fue proyectado en el Reino Unido y en varios cines de Francia. Ha dirigido "Run for Glory", que está grabado con la novena sinfonía de Beethoven, sin diálogo, pero también dirigido y producido "Defusing Human Bombs" para BBC, ARTE y ZDF en octubre de 2013. Su documental "The Journalist" y "The Jihadi, the murder of Daniel Pearl" para HBO obtuvieron dos nominaciones al Emmy en 2008 y ganó el Indian National Film Award de 2008 al mejor documental.

A kindly Governor goes into hiding after appointing a younger, puritanical Deputy in his place who is convinced that Lahore needs harsh punishments and strict implementation of laws. Fear grips the city as a young man is condemned to death for getting his fiancee pregnant on the accusations of her parents.

***Ahmed Jamal** studied film at the London International Film School. His feature film 'Rahm' based on Shakespeare's 'Measure for Measure' was released in the UK this year and is set for release in cinemas in France on the 11th of October 2017. He recently directed 'Run for Glory' which is entirely cut to Beethoven's 9th Symphony without dialogue. He produced and wrote 'Defusing Human Bombs' BBC, ARTE and ZDF in Oct 2013. His documentary 'The Journalist and the Jihadi, the murder of Daniel Pearl' for HBO got two Emmy nominations in 2008 and won the Indian National Film Award for best documentary, 2008.*

Tadjikistan | Tayikistán | *Tajikistan*
Narrow
Dir: Mujiddin Muzafari | 2018 | 105' | Drama

Des de fa uns anys l'Armon, un fill únic de 9 anys, lluita contra un problema que l'aïlla de la comunitat a la que pertany. Succeeix que no es va sotmetre a la circumcisió com exigeix la tradició, que significa la transició de noi a home, ja que la seva mare espera que el pare d'en Armon torni a casa, ja que va emigrar en busca de treball. Mentrestant, el noi es converteix en un bandit a un antic llogaret del nord de Tadjikistan. La història converteix l'anècdota en drama.

Muhiddin Muzaffar (Juraev) és el fundador i director de la productora "Sughd-cinema" amb seu a la ciutat de Khujand a Tadjikistan. Va fer estudis de cinema i teatre a la Universitat Estatal de Tajik al 2009. Actualment treballa com actor al Teatre Estatal de Drama i Música T.Fozilova a Konibodom i va ser cap d'escena entre 2013-2015. És membre de la Unió de Cineastes de Tadjikistan i ha participat en diversos fòrums de cinema i teatre internacionals. Muhiddin ha dirigit "Is it a life?", "Kand", "Ormonho", "Paymon", "The Bowl", "12 tears of expectation" i "Narrow". També ha dirigit els documentals "The Daughter of Saykhun", "State holder", i "Umarako".

Desde hace unos años Armon, un hijo único de 9 años, lucha contra un problema que lo aísla de la comunidad a la que pertenece. Sucede que no se sometió a la circuncisión como exige la tradición, que significa la transición de chico a hombre, puesto que su madre espera que el padre de Armon vuelva a casa, ya que emigró en busca de trabajo. Mientras tanto, el chico se convierte en un bandido en una antigua aldea del norte de Tayikistán. La historia convierte la anécdota en drama.

Muhiddin Muzaffar (Juraev) es el fundador y director de la productora “Sughd-cinema” con sede en la ciudad de Juyand en Tayikistán. Hizo estudios de cine y teatro en la Universidad Estatal de Tayikos en 2009. Actualmente trabaja como actor en el Teatro Estatal de Drama y Música T.Fozilova en Konibodom y fue jefe de escena entre 2013-2015. Es miembro de la Unión de Cineastas de Tayikistán y ha participado en varios foros de cine y teatro internacionales. Muhiddin ha dirigido “Is it a life?”, “Kand”, “Ormonho”, “Paymon”, “The Bowl”, “12 years of expectation” y “Narrow”. También ha dirigido los documentales “The Daughter of Saykhun”, “State holder” y “Umarako”.

Since few years Armon, a grown up single child of 9 years old, struggles with a problem: he didn’t undergo the Circumcision which signifies a transition of a boy into a man, because his mother waits for Armon’s father to return from the labor migration. Meanwhile the boy becomes an outlaw in the traditional village in the Northern Tajikistan. This is the story of opposition and finding oneself.

***Muhiddini Muzaffar (Juraev)** is the founder and director of the ‘Sughd-cinema’ production house based in Khujand city of Tajikistan. He graduated in Acting for film and theater from Tajik State Art University in 2009. After the graduation and presently he works as an actor at T.Fozilova’s State Drama and Music Theatre in Konibodom, as well as was its Chief-Stage director in 2013-2015. He is a member of Filmmakers’ Union of Tajikistan and a participant of a number of international film and theater forums. He directed the following films –“Is it a life?”, “Kand”, “Ormonho”, “Paymon”, “The Bowl”, “12 years of expectation” and “Narrow”. He also has produced the documentaries “The Daughter of Saykhun”, “State holder” and “Umarako”.*

Tailàndia | Tailandia | *Thailand*

Fathers

Dir: Palatpol Mingpornpichit | 2017 | 95' | Drama

Phoon i Yuke, en parella des de fa 13 anys, crien al seu fill adoptiu, Butr, des que és un nadó en un entorn ple de desafiaments legals i socials. Quan Butr i els seus companys de classe celebren el Dia de la Mare a l'escola, els altres es burlen d'aquest per tenir dos pares i el noi comença a preguntar per la seva mare. Les tensions entre Phoon i Yuke amenacen la seva relació quan s'enfronten a la directora d'una agència de protecció infantil, Rattiya, que no sembla molt comprensiva. Els seus suggeriments i indagacions sobre l'entorn de Butr afegeixen més pressió sobre la parella, que no té més remei que triar el que sembla ser el millor per al seu fill, encara que els trenqui el cor. En un país, Tailàndia, on el matrimoni gai no està reconegut i on imperen encara les creences tradicionals sobre les famílies, Fathers destaca com un tendre retrat de la paternitat entre homes i fa una defensa sincera de les famílies arc de Sant Martí.

Palatpol Mingpornpichit és un director de cinema tailandès de 26 anys, graduat de la Facultat d'Arts de la Comunicació a la Universitat de Bangkok. Des que era un nen ha somiat amb convertir-se en un gran director. No obstant això, no és fàcil tenir una oportunitat en la indústria cinematogràfica tailandesa. En veure que els seus millors amics, especialitzats en cinema, no arribaven a tenir l'oportunitat de crear les seves pròpies pel·lícules, tal com ho pretenien, va canviar d'opinió. No obstant això, cada vegada que veia una pel·lícula al cinema, sentia que estava veient els somnis d'altres persones. I això realment ho inspira a lluitar pel seu i va decidir recuperar el guió que una vegada havia tractat de desenvolupar. Quan va acabar el guió, anomenat "Present Perfecte Temps Continu", el va enviar a moltes companyies per demanar un patrocini. Finalment, Honda Tailàndia i Bank of Ayudhya PCL li van donar una oportunitat. L'any següent (2014), Palatpol va ser nominat al Millor Nou Cineasta amb el premi de l'Assemblea dels Crítics de Bangkok. Actualment, treballa com a vicepresident Assistent a Marcom Communications, GMM Grammy PCL.

Phoon y Yuke, en pareja desde hace 13 años, crían a su hijo adoptivo, Butr, desde que es un bebé en un entorno lleno de desafíos legales y sociales. Cuando Butr y sus compañeros de clase celebran el Día de la Madre en la escuela, los demás niños de la clase se burlan de él por tener dos padres y el chico empieza a preguntar por su madre. Las tensiones entre Phoon y Yuke amenazan su relación, cuando se enfrentan a la directora de una agencia de protección infantil, Rattiya, que no parece muy comprensiva. Su investigación sobre el entorno de Butr agrega más presión sobre la pareja, que no

tiene más remedio que elegir lo que parece ser lo mejor para su hijo, aunque les rompa el corazón. En un país como Tailandia, donde el matrimonio gay no está reconocido y donde imperan todavía las creencias tradicionales sobre la familia, “Fathers” destaca como un tierno retrato de la paternidad entre hombres y hace una defensa sincera de las familias arcoiris.

Palatpol Mingpornpichit es un director de cine tailandés de 26 años, licenciado por la Facultad de Artes de la Comunicación en la Universidad de Bangkok. Desde que era un niño ha soñado con convertirse en un gran director. Sin embargo, no es fácil tener una oportunidad en la industria cinematográfica tailandesa. Al ver que sus mejores amigos que se especializaron en cine no alcanzaban la oportunidad de crear sus propias películas, tal y como pretendían, cambió de opinión. No obstante, cada vez que veía una película en el cine, sentía que estaba viendo los sueños de otras personas. Y eso realmente le da fuerzas para luchar por el suyo y decidió recuperar el guión que en una ocasión trató de desarrollar. Cuando termina el guión, llamado “Presente Perfecto Tiempo Continuo”, lo envía a muchas compañías para solicitar un patrocinio. Finalmente, Honda Tailandia y Bank of Ayudhya PCL le brindan una oportunidad. Al año siguiente (2014), Palatpol fue nominado al Mejor Nuevo Cineasta con el premio de la Asamblea de los Críticos de Bangkok. Actualmente, trabaja como Vicepresidente Asistente en Marcom Communications, GMM Grammy PCL.

Phoon and Yuke, who are a couple since 13 years ago, raised their adoptive son, Butr, since he was a baby in an environment full of legal and social challenges. When Butr celebrates Mother’s Day in school, his classmates make fun of him because he has two fathers and then the boy asks about his mother. The tension that Phoon and Yuke are living threaten their relationship, when they have to face the director of a child protective agency, Rattiya, who does not seem very comprehensive. Her suggestions and inquires about Butr’s environment add even more pressure on the couple and they do not have other choice than choosing what seems better for their son, even though it break their hearts. In a country, Thailand, where the gay marriage is not recognized and where the traditional believes about families still reign, Fathers highlights as an affectionate portrait of paternity between men and it makes an honest defence of the rainbow families.

***Palatpol Mingpornpichit** is a 26-year-old thai film director, graduated from the Faculty of Communication Arts, Bangkok University. Being a film director has been his lifetime inspiration since he was a child. However, acquiring an opportunity in the Thai film industry is not easy. Seeing his seniors and friends who majored in film have no chance to create their own movies as they intended, he changed his mind. Still, every time he watched a movie in the cinema, he felt like he was watching other people's dreams. And that really inspires him to bring his own out for real and he decided to bring back his own screenplay which once he had tried to develop. When he finished the screenplay called “Present Perfect Continuous Tense” he sent it to many companies to ask for a sponsorship. At last, he was given a oportunity by Honda Thailand and Bank of Ayudhya PCL. In the next year (2014), Palatpol was nominated the Best New Filmmaker by the Bangkok Critics Assembly*

award. Currently, he works as the Assistant Vice President at Marcom Communications, GMM Grammy PCL.

Tailàndia | Tailandia | *Thailand*
Malila: the Farewall Flower
Dir: Anucha Boonyawatana | 2017 | 94' | Drama

En Pitch és un homosexual del qual la seva vida es veu ensorrada pel càncer terminal que pateix. En Pitch tracta d'alleujar la seva depressió dedicant el temps que l'hi queda a fer un Bai Sri. Torna a la seva ciutat natal i allà es retroba amb la seva exparella. Quan en Shane es retroba amb en Pitch decideix fer un canvi a la seva vida i decideix fer-se monge. En el temps que en Shane intenta trobar la pau mental per medi de la vida monàstica, en Pitch mor. En Shane es posa a practicar el Asupakhamathan que és una forma de meditar. Una nit, el monge Sanchai emmalalteix i cau inconscient a causa de la meditació. Mentre en Shane aconsegueix el seu objectiu del Asupakhamathan, en Sanchai mor a causa de la enfermetat que pateix. Aquesta vegada, en Shane entendrà la fragilitat i el sufriment de la vida humana.

Anucha Boonyawatana va néixer a Tailàndia, al 1981. És la fundadora de G-Motif Production, una de les companyies de producció de vídeos més grans de Tailàndia. Va guanyar el premi Young Thai Artist Award. El primer llargmetratge d'Anucha, "The Blue Hour" va ser seleccionada per formar part de la secció Panorama del Berlin International Film Festival de 2015. "Malila" és el segon llargmetratge de la directora.

Pitch es un homosexual cuya vida se ve desmoronada debido al cáncer terminal que padece. Pitch trata de aliviar su depresión dedicando el tiempo que le queda a hacer un Bai Sri. Vuelve a su ciudad natal y allí se reencuentra con su exnovio Shane. Cuando Shane se encuentra con Pitch decide hacer un cambio en su vida y decide hacerse monje. En el tiempo que Shane intenta encontrar la paz mental a través de la vida monástica, Pitch fallece. Shane se pone a practicar el Asupakhamathan que es una forma de meditar. Una noche, el monje Sanchai enferma y cae inconsciente a causa de la meditación. Mientras Shane consigue el objetivo del Asupakhamathan, Sanchai muere a causa de la enfermedad que padece. Esta vez, Shane entenderá la fragilidad y el sufrimiento de la vida humana.

Anucha Boonyawatana nació en Tailandia, en 1981. Es la fundadora de G-Motif Production, una de las compañías de producción de vídeos más grandes de Tailandia. Ganó el premio Young Thai Artist Award. El primer largometraje de Anucha, "The Blue Hour" fue seleccionado para formar parte de la sección Panorama del Berlin International Film Festival de 2015. "Malila" es el segundo largometraje de la directora.

Pitch is a gay man whose life is falling apart because of his incurable cancer. To heal himself spiritually, Pitch dedicates the time he has left to make Bai Sri. Pitch comes back to his hometown. Here he meets Shane, his ex-boyfriend. When Shane meets Pitch decides to become a monk. During the time where Shane is trying to find peace of mind through monkhood, Pitch dies. Shane practices Asupakhamathan, a form of meditation. One night, Monk Sanchai turns very sick and becomes unconscious due to meditation. While Shane reaches the goal of Asupakhamathan, Sanchai dies from his sickness. This time Shane calmly understands the fragility and suffering in human life.

Anucha Boonyawatana *was born in Thailand, in 1981. She is the founder of G-Motif Production, one of the largest video production companies in Thailand. She won the Young Thai Artist Award. Anucha's first feature film "The Blue Hour" is selected to be in Panorama section of Berlin International Film Festival 2015. Malila is the director's second feature film.*

Vietnam | Vietnam | *Vietnam*
Here Comes the Sun
Dir: Do Nam | 2018 | 90' | Drama

En Tung Nhan viu amb la seva possessiva novia la Phuong Thuy, quan un matí, una dona truca a la porta amb un nen de 8 anys, en Phan Nhan / Bin. La dona l'hi entrega una carta a en Tung Nhan, on es revela que el nen és en realitat un fill que va tenir amb la Mai Chi, la seva exnòvia. La Mai Chi diu a la carta que ha sigut detinguda i l'hi demana que cuidi del nen perquè ella no pot fer-ho amb la seva circumstància. Ell es nega, però va a visitar a Mai Chi a la presó. Ella admet que només s'ha posat en contacte amb ell perquè està desesperada i no té a ningú que pugui cuidar del seu fill. En Tung Nhan simpatitza amb el nen i decideix anar a la seva cerca. Al cap d'un temps, en Tung Nhan acaba responsabilitzar-se. Però en Phuong Thuy no pot acceptar-ho i provoca que l'acabin invitant a anar-se'n de casa. Mai Chi admet després que el nen podria ser fill d'en Phan Quang i ambdós decideixen que en Bin tindrà una millor vida si se l'emporta amb ell a França. Però, en Phan Quang al veure la complicitat d'en Bin amb en Thun Nhan decideix que el millor es que romanguin junts.

Do Nam va néixer al 1990, és un jove director de cinema vietnamita que va estudiar Cinema a la Universitat en Vietnam. Ha dirigit diversos curts i anuncis de televisió. "Here Comes The Sun" és el seu primer llargmetratge com a director.

Tung Nhan vive con su posesiva novia Phuong Thuy, cuando una mañana, una mujer llama a la puerta con un niño de 8 años, Phan Nhan / Bin. La mujer le entrega una carta a Tung Nhan, donde se revela que el niño es en realidad un hijo que tuvo con Mai Chi, su

exnovia. Mai Chi dice en la carta que ha sido detenida y le pide que cuide del niño porque ella no puede hacerlo en su circunstancia. Él se niega, pero va a visitar a Mai Chi a la cárcel. Ella admite que solo se ha puesto en contacto con él porque está desesperada y no tiene a nadie que pueda cuidar de su hijo. Tung Nhan simpatiza con el niño y decide ir en su busca. Al cabo de un tiempo, Tung Nhan acaba responsabilizándose. Pero Phuong Thuy no puede aceptarlo y provoca que la acaben echando de casa. Mai Chi admite después que el niño podría ser hijo de Phan Quang y ambos deciden que Bin tendrá mejor vida si se lo lleva a Francia con él. Sin embargo, Phan Quang al ver la complicidad de Bin con Thun Nhan decide que lo mejor es que permanezcan juntos.

Do Nam nació en 1990, es un joven director de cine vietnamita que estudió Cine en la Universidad en Vietnam. Ha dirigido varios cortos y anuncios de televisión. “Here Comes The Sun” es su primer largometraje como director.

Tung Nhan is living with his possessive girlfriend, Phuong Thuy. One morning, a woman arrives at their doorstep with an 8 years old boy, Phan Nhan / Bin. The woman gives Tung Nhan a letter, which reveals that the boy is in fact his son with Mai Chi, his ex-sweetheart. Mai Chi admits in her letter that she was arrested and asks Tung Nhan to take care of the boy while she is gone. He refuses it but he goes to visit her in jail. She admits that she only has reached out for him because she has no other close relatives to take care of her son. Tung Nhan sympathises with the boy and he decides to look for him. When he finds out the mother is working in the city and that the boy is staying daily in an orphanage he decides to visit him. Some time later, Tung Nhan accepts the boy. Nevertheless, Phuong Thuy does not accept him and that is why she is kicked out of the house. After a while, Mai Chi admits that Bin could possibly be Phan Quang’s son and they decide that Bin would have a better future if the boy moves to France with him. However, when Phan Quang sees the warm chemistry between Bin and Tung Nhan he decides that it would be better if they stay together.

Do Nam *was born in 1990, a young film director. Studied in K10 Movie and Stage University, Vietnam. He's director for some short films and TVC commercials. Here Comes The Sun is the 1st feature film director.*